

Добра традиція склалася у районному відділі культури. Ось уже багато років підрад адміністрація, профспілковий комітет шанобливо відзначають ювілярів, в урочистій обстановці проводжають на пенсію своїх ветеранів. А оце з їх ініціативи було організовано зустріч-вогник «Не старійте душею, ветерани!», на яку були запрошені ті, хто вже давно перебуває на заслуженому відпочинку, і працюючі пенсіонери.

Звучать милозвучні голоси ведучих Галини Лановець і Валентини Голуб:

— Сьогодні ми раді вітати наших ветеранів, які усе життя віддали роботі з людьми, добуванню для них хліба духовного.

— Історія культури у нашому районі розпочалась у 40-х роках. За цей час стали відомі імена багатьох наших культурпрацівників, чимало зроблено в розвитку культури, а останнім часом — у відродженні батьківських обрядів і традицій.

Конкретніше на цих питаннях зупинилася у своєму виступі завідувача відділом культури райдержадміністрації В. С. Свич. Називаються цікаві цифри, факти, події в культурному житті... За всім цим стоять живі люди, які не помилились у виборі професії, для яких невечірнім джерелом натсга стала пісня, музика, книга... Вони сіяли в людські душі зерна духовного хліба, раділи плодам щедрого ужинку.

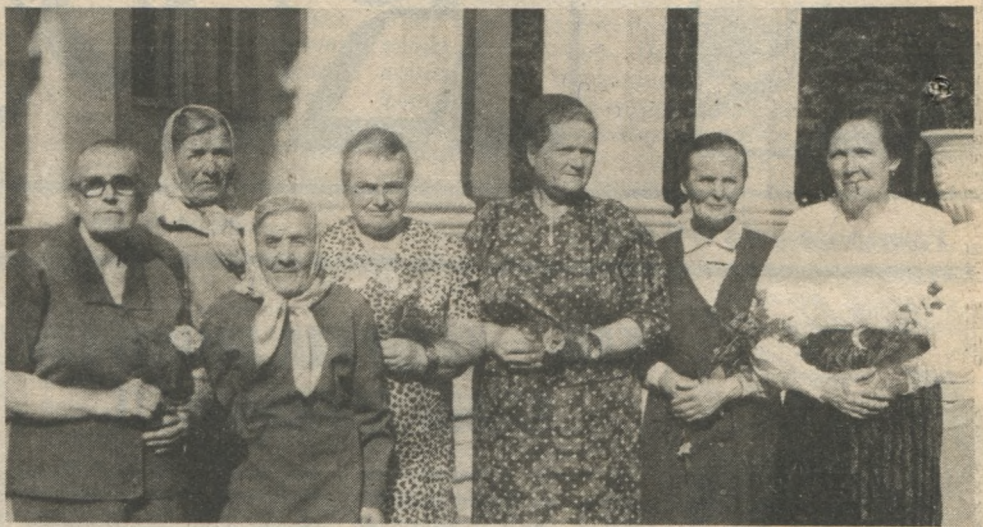
Як і годиться, першим було згадано ім'я однієї з найстаріших ветеранів, засновниці першої книгозбірні району Н. М. Захарчук. Трудовий шлях її розпочався у 1940 р. Багато зробила ентузіаст в повоєнні роки для організації бібліотечної справи у навколишніх селах. А всього ж віддала вона улюбленій роботі 35 років.

Слід додати, що невтомним помічником у роботі і в житті Надії Миколаївни була її сестра Марія Миколаївна, або «тьотя Маня», як її любовно називали в колективі. Багато років і сил віддала вона, щоб створити затишок, чистоту в приміщеннях районної масової та дитячої бібліотек.

А хто з старших гоцанських читачів не пам'ятає С. Г. Горбатовської? Це була невтомна працівниця районної бібліотеки, справжня берегиня книжкового багатства. Жодній книзі не дала вона змарнуватись, загинути, стати незаслужено забутою. Кожна книга знаходила свого читача, а читач — свою книгу.

Багато років працювала у районній бібліотеці і В. А. Ринарець, людина добра і чуйна, співпереживаюча і щиросердна. Вміє вона розділити чужий біль, вчасно підтримати у важку хвилину, розрадити в горі і біді.

Нелегкий життєвий шлях випав на долю ветерана війни і праці, жителя с. Пашуки В. С. Ляшенка. А розпочав він свою трудову діяльність в місцевій комсомольській організації, потім був завідуючим клубом. Після нелегких фронтівих доріг у рідному селі був головою сільської Ради, завідував фермою. Але серце знову поклало до сільського клубу, звідки і пішов на заслужений відпочинок. Володимир Сафронюк ніколи не шукав втраваних доріг та легкого хліба.

Група ветеранів культосвітньої роботи району — учасників зустрічі-вогнику.

НЕ СТАРІЙТЕ ДУШЕЮ...

Голова профкому відділу культури Н. В. Балюк вручає подарунок з нагоди 55-річного ювілею зав. клубом с. Іллін О. Д. Кірик.

І сьогодні не старіє душею 81-річний ветеран. Він гарно заспіває вам пісню, прочитає власного вірша.

Все своє трудове життя присвятив розвитку культури в районі подружжя Я. А. та А. С. Калюхів. Ярослав Андронович — прекрасний педагог і фахівець. Велика його заслуга в тому, що багато його вихованців — учнів музичної школи обрали й собі цей шлях. Антоніна Степанівна — колишній працівник районної дитячої бібліотеки. Це мудрий наставник і порадиць дітей та юнацтва. У неї є цінна думка: «Треба негайно, поки не пізно, повернути молоді до класики, до фольклору. У школі повинні працювати гуртки співаків, хормейстерів, мистецтвознавців». Слідами батьків, продовжувачи династії, пішов і син Юрій.

У рідному селі Майкові 28 років пропрацювала в бібліотеці О. М. Шевчук. Нелегке життя випало на її долю, але всі негоди мужньо переборює жінка.

Або взяти завідуючих клубами с. Дуліби та с. Андрусів С. О. Готліба і М. З. Гриба. Працювали вони в різних напрямках від районного центру, не по сусідству, та однаково чесно несли свою службу — з любов'ю, великим терпінням пропитували духову музику. Духові оркестри, створені ними, піднімали настрої односельчан, жителям сусідніх сіл і на концертах, і на весіллях, і просто в дні відпочинку.

Пліч-о-пліч з М. З. Грибом несла світло культури в маси зав. бібліотекою с. Андрусів Т. В. Ляшечка. Спільно проводили вони масові заходи, були активістами сільської Ради, правління колгоспу. Тетяна Володимирівна — добра господиня, чуйна дружина, любляча матір.

Спільна робота зріднила, як рідних сестер, працівників Тучинської бібліотеки для дітей та дорослих О. У. Жук та М. Ф. Назаревич. Працелюбність, наполегливість завжди були і є їх надійними помічниками в роботі.

«Культзаклад — її доля». Ці слова можна сказати і про Г. А. Ляшук, яка 21 рік віддала роботі в бібліотеці с. Посягва. Була працювотою, вимогливою до себе, успішно виконувала обов'язки завідуючої культзакладом в нелегких умовах.

По кілька десятків років культосвітнього стажу мають Р. І. Дубич, Д. М. Лук'янова, М. П. Вертелецька, М. Л. Пелех, Г. В. Кісан, Ю. В. Мартинчук, М. А. Тишук, Н. Г. Дорошук, Н. М. Кірик, Г. Т. Салій, Л. М. Харитончук... Ці люди також пенсіонери, але продовжують працювати. Бо чи є більше щастя, ніж усвідомлювати, що ти потрібний людям, робиш добро для інших, сієш у їх умах і душах мудре, вічне?..

Кілька годин за чашкою кави, у невимушеній обстановці тривала щира розповідь про ветеранів. А як схвилювано, як відверто згадували минуле С. Г. Горбатовська, В. С. Ляченко, Н. М. Захарчук, М. З. Гриб, О. А. Хоменчук!

Цього ж вечора вшанували і О. Д. Кірик, зав. клубом с. Іллін, який виповнилося 55 років.

Спасибі вам щире і низький уклін, ветерани, за вашу працю. Бажасмо, щоб життя ваше було довгим і радісним, щастя безмежним, здоров'я міцним, настроїв прекрасним, щоб сонцем, телом і усмішками дітей, внуків квітчалася ваша доля.

Усім запрошеним на зустріч-вогник ветеранам було вручено пам'ятні подарунки. На їх честь звучали і пісні. Тут своє уміння, талант продемонстрували учасники художньої самодіяльності РБК.

Якщо давати оцінку цьому заходу, то, на думку багатьох, можна ставити «п'ятірку». Не завжди краще щось побачити і по телевізору. А де ще такі зустрічі проводились в районі? Оце вам добрий приклад для наслідування. Культпрацівники завжди готові прийти на допомогу. У них є вміння, є досвід.

Ростислав ЖУРОМСЬКИЙ.